

Erfarenheter från Belgien och Luxemburg från olyckor med farliga ämnen. Noggrann redovisning av organisationer och regler för räddningstjänst och förebyggande av olyckor i kemisk industri och vid transport av farligt gods.

För Belgiens del beskrivs datasystem (BIG och ett nationellt nätverk) och hur allmänheten får information. En händelse med dimetyl (Ekeren okt 1990) finns med liksom en med akrylnitril (Kinkempois maj 1991) där 40.000 l förorenade marken och hotade en flod. En industri använde perkloretylen och där började det brinna (Herent maj 1991). Förbränningen kan ge fosgen och saltsyra som följer med brandröken.

I Luxemburg (Martelange april 1990) inträffade en olycka med farligt gods när en lastbil med 22 ton monoklorättiksyra i 25 kg säckar hamnade i en flod. En tredjedel av säckarna hamnade i vattnet. Ämnet är mycket korrosivt, brännbart och avger vid uppvärmning irriterande och giftiga gaser. Det löser sig lätt i vatten. Säckarna var inte förseglade och syran löste sig snabbt i vattnet som är landets viktigaste dricksvattentäkt. Minst 12 ton fisk dog och man förbjöd lantbrukare att ge djur att dricka av vatten, inte heller de som hade brunnar i närheten fick använda dem. Drickvattnet behandlades.

Erfarenheter;

Bedöm riskerna i förväg och utforma regler för det första ingripandet. Insatsplaner behövs inte bara för stora kemiska industrier (Seveso-objekt). Det visade sig att man inte var tillräckligt beredd på alla de problem som transportolyckor kan skapa. Uppföljning av långtidseffekter och sanering behöver bli effektivare liksom informationen till allmänheten. Utforma enhetliga åtgärder som ska vidtagas vid olyckor med kemikalier.

Författarna rekommenderar mer tillsyn och att de ska vara samordnad, tillämpa reglerna i Seveso-direktivet på fler anläggningar, skapa tillgång till mera fakta som kan ge stöd på olycksplatsen (lokal geografi, aktuellt väder och prognos, expertis, resurser mm) och lär mer av varje större händelse.